

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ

*Eski Türkiye’de, Biz Öğretim Üyeleri De
En Azından, Meğer Başörtülüler Kadar Zulümlere
Uğramışız!*

Prof^a. Dr. Mustafa TEMİZ^δ

31.04.2018

Giriş

Geçmişte **Eski Türkiye’de, meğer biz öğretim üyeleri de, az zulümlere mâruz kalmamışız!**

Üniversitelerde, *benim gibi, İslâm Ve Kültürü’ne bağlı ilim adamlarına yapılan İnönü Zihniyeti’nin zulümleri de, şimdi başörtüsü zulmü gibi, târih sayfalarında bulunuyor. Geçmiş öğretim elemanı dönemlerimizde mâruz kaldığımız İnönü Zihniyeti’nin zulümlerinden¹ sonra, en son bu sıralarda, 2018’in Mart ayında, Profesörlük kadro ilânının, 5 sene geciktirilmesiyle sonuçlanan, o dönemdeki çabalarımın ilişkin bir belge, bilgisayar kayıtlarımda gözüme ilişmesin mi?*

Belgeye şöyle bir göz gezdirdim **de, aşağıda görüldüğü gibi, kendi kendime dedim ki, ‘Meğer biz öğretim üyeleri de, geçmişte Eski Türkiye’de, en azından, başörtülüler kadar zulümlere uğramışız!’**

^a. Pdf dosyalarında sayfa sonlarındaki **pdf, html** uzantılı ve diğer adresler tıkladığında, internetteki bu ilgili yazılara ânında ulaşılabilir.

^δ Yazar, *particilik taassubunu* reddeder, **Türkiye Gemisi’nin** batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalışmalarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenmek isteyenler, aşağıdaki internet adresini **tıklayabilirler**:

[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksuz:%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksuz:%2031.07.2015).pdf)

¹ Temiz, M., *Gençlik Yıllarımdan Geleceğe Düşülen Bir Not: Târihîleşen*

Namaz Tahtası, Alındığı İnternet Elektronik Adresi

<http://mtemiz.com/bilim/TÂRİHİLEŞEN%20NAMAZ%20TAHTASI.pdf> YA DA

<http://mtemiz.com/bilim/TÂRİHİLEŞEN%20NAMAZ%20TAHTASI.docx>, En Son Erişim

Târihi: 02.07.2014, <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!

Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

Hele hele başörtülülere yapılan, o zamanlardaki zulümlerin üzerimizdeki **psikolojik etkilerini de hesâba katar-sanız**, o zaman **İslâm Ve Kültürel İstikâmet**'teki, biz öğretim üyerinin çektikleri **ıstırabın**, *en azından*, iki katı **da** aştığı görülüyor...

Belge **şimdi**, *Profesörlük kadro ilânının 5 sene geciktirilmesiyle sonuçlanan*, o dönemdeki çabalarımaya ilişkin **mağduriyetimin**, bir münâsebetle rektöre, **internetten**, *email aracılığıyla*, **göndermiş** olduğum, aşağıdaki gibi, bir mağduriyet **öyküsü** görülüyor...

SAYIN REKTÖRÜM!

“3 Ekim 2001 târihinde üniversitemizin açılış töreninde yaptığınız konuşmadan büyük bir haz duydum. **Türkiyemiz**'in problemlerinin çözüm yolları ve bilimsel konulardaki düşüncelerinizi **aynen** paylaşmak bana mutluluk verdi.”

“Aslında bu mutluluğun, internet kolaycılığına kaçmadan, karşı karşıya gelerek sayın şahsınıza karşı bizzat ifâde edilmesi, benim için elbette daha uygun olurdu. Ama birkaç aydan beri gerek eğitim-öğretim husûsunda ve gerekse, iki seneden beri sonucu hakkında doğru dürüst bir bilgiye ulaşmadığım **kadro** durumumu görüşmek için, (her hâlde çok yoğun çalışmalarınız sebebiyle), sizden bir **randevu** almak mümkün **olmadı**. Sizinle bundan böyle görüşemeyeceğim umutsuzluğuna kapıldığım için, internetin kullanılmasından başka bir çâre **olmadığını** anladım. Bunu bir saygısızlık olarak düşünmeme olgunluğu göstereceğinizden emin olarak, bu münâsebetle, bâzı düşüncelerimi de **ayrıca** dile getirmek istiyorum.”

“İdâreci pozisyonunda olanlar genel olarak problem-den hoşlanmazlar. **Gerboçow**'a sormuşlar: ‘Şimdiye kadar

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

elde ettiğiniz en önemli sonucu söyler **misiniz?**’ diye... Cevâbında ‘Bütün problemlerin diyalogsuzluktan ileri geldiğine kanaat getirdim,’ demiş... 2-3 aydan beri sayın şahsınızdan bir randevu alamayınca, **Gorboçow**’un uyarısı doğrultusunda, problem sıkışıklığı olmasın diye, internet ile de olsa iletişimi sürdürmek istiyorum. Çünkü atalarımız, ‘İnsanlar konuşa konuşa anlaşırlar.’ demişler... Bu her ne kadar tek taraflı bir konuşma olsa bile...”

“Törende emeklerinin karşılıklarını **Yrd. Doç., Doç.,** ve **Prof** kadrolarına yükseltilecek alan öğretim üyelerinin cüppelerinin giydirilmesi gerçekten güzel bir durumdur. Bu **mutluluğu** paylaşan bizlerin de mutlu olmaları gerekirken, ben üzüntülüydüm. Ne yalan söyleyeyim, üzüntümden midem ağrımaya başladı. Çünkü bendeniz, bu kadro konusunda mağduriyete uğramıştım. İnsandım, **etkilenmişim**. Bu tören, bir nevi yarımı deşmişti.”

“Bu hususta bana lâyük **olmadığım** bir haksızlığın yapıldığı konusunda emin olduğumu samîmiyetimle söylemek istiyorum. Zirâ sizinle iki sene evvel bu konuyu konuşurken, sizin ‘Seni dindar tanıyorlar. Ben vatanıma hizmet etmek istiyorum. İki sene bekle ben buradayım.’ demiş ve benim itirâzım üzerine ‘Mahkemeye alırsın!’ **demiştiniz**. Büyük bir şaşkınlık üzerine ancak ‘Ben çalıştığım kurumla ters düşmek istemem.’ **cevâbını** verebilmişim.”

“Hakîkaten, dediğinizi yapıyorsunuz. Gerçekten, kadroya müracaatımdan bu yana iki seneden fazla geçmesine rağmen ben hâlâ, boşu boşuna kadro bekliyorum. Bu törendekiler, yanılmıyorsam, benden sonra üçüncü kadro yükseltilmesidir. **Yrd.Doç., Doç.,** ve **Prof** kadrolarına yükseltilecek öğretim üyelerinin cüppelerinin giydirilmesi esnâsında, nasıl bir ruh yapısı içinde bulunduğumu ancak kendinizi benim yetime koyup düşünürseniz, biraz hissedebilirsiniz. Çünkü böy-

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

le bir davranışın, **hakça** ve doğru kararların alınmasında hatâ ihtimâlini azaltacağını zannediyorum.”

“İki senedir şu dindarlık suçlamasını düşündüm durdum... Memleketim adına ne **acı** bir şey! Dindar olmak suç değil **ki...** Vatan, Cumhûriyet ve Millet düşmanlığı suç... Beni bu sıfattakilerle nasıl mukayese edebiliyorsunuz? Buna bir anlam veremiyorum! Devletimizin büyükleri, örneğin eski Re-
isicumhurumuz Süleyman Demirel, benim gibileri, Vatan, Cumhûriyet ve Millet düşmanlarından ayırmak için, “mütedeyyin” **tâbirini** kullanmaktadır. Bu anlamda, dindarlık bir meziyet olmaktadır. Vatan, Cumhûriyet ve Milletimizin benim gibi insanlar sâyesinde ayakta kaldığını söyleyebilirim. Çünkü, her şey gün gibi ortada duruyor.”

“Evet ben **Hac** 'ca gittim. Kaçak olarak değil, bizzat Bölüm başkanım **Prof. Dr. ...**'dan **resmen** izin alarak... Hatâ, sınav dönemi olduğu için, sınavlarımı Bölüm Başkanım Prof. Dr. ... **yapmış**, öğrencilerin kağıtlarını okuyup notlarını vermek üzere, **Hac** dönüşü bana teslim etmiştir. Ama bunu değişik şekilde anlatıp aleyhimde uygunsuz söylentiler çıkarıldığı birkaç kere kulağıma geldi. Zannediyorum böyle gerçek **dışı** söylentilerin size de ulaşması muhtemel olduğu için, bunları olduğu gibi, anlatıyorum. Nasıl oluyor da dindarlık **suç** sayılıyor? Anlayamıyorum!”

“Bu, nihâyet bir kadro unvanıdır, bilim unvânı değildir. Sâdece Memlekete daha faydalı olmak için teşvik gibi bir şeydir. Gazete küpürlerini **eser** diye sunarak kadroları yükseltmiş insanların bulunduğu şu **Türkiyemiz**'de, bâzılarına cömertçe yardım edilip, devletin kadroları cömertçe verirken, bana karşı katı bir tutum gösterilmesi ve son sınırların zorlanması haksızlık değil **midir?**”

“Sayın Rektörüm”

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

“Bunları, **aslâ** kötü niyetli olduğunuza yorumlamıyorum. Haddini aşan tâlihsiz sözler arasında sayıyor, sizin samîmiyetinizin bir belirtisi olarak değerlendiriyorum. Eğer sizin kötü niyetli olduğunuza kânî olsaydım, bu yazıları yazarak vakit kaybetmezdim. Hatâsız insanın olmadığını biliyorum.”

“Neden yazıyorum? Bu yazdıklarım, belki, beni daha iyi tanımanıza yardımcı olur diye yazıyorum. Çünkü mağdur durumdayım. Haksızlığa ve mağduriyete daha fazla dayanmıyorum.

“Hak ettiğiniz bir kadro için müracaat etmişsiniz! İki senedir, doğru dürüst bir bilgi ve bilgilendirme yok... Ulaşılabildiği kadar, genel sekreter, ya da rektör yardımcısından soruyorsunuz, tatmin edici bir bilgi almak mümkün **olmuyor**. İki seneyi aşan bir süre boyunca dilsiz bir insan misâli bekliyorsunuz!”

“İki çocuk var yüksek tahsil yapıyorlar. Hâlimiz belli... Öğretim üyeleri geçim sınırının altında... Borçlar **azalmıyor**, dövize bağlı olarak günden güne şişiyor, büyüyor. Ayı borçsuz kapatmak mümkün değil, fakat borç alacak kimse **de bulamıyorsunuz**. Hak ettiğinizi **alamıyorsunuz ki**, belki yararınıza biraz merhem olur... Bütün bunlardan sonra duyulan ve değerlendirmelerden doğan (doğru veyâ yanlış) spekülasyonların katma değerlerinin verdiği stresi de bir düşününüz! Çünkü normal seyrinden çıkmış bir durum var. Bunun böyle olduğunu herkes biliyor. Talebesinden hocasına kadar bu durumla benden daha fazla ilgileniyorlar. Yapılan yorumlar bir şekilde bana da aksediyor. Bâzen cevap gerektiriyor. Doğru dürüst cevap **veremiyor**, yorumdan kaçınıyorsunuz. Fakat konuşup deşarj da **olamıyorsunuz**, huzur.

“Bir **idâreci**, âile büyüğü gibidir. Babanın çocuklarına karşı yaptığı ayırıcı davranışların çocuklarda meydana getireceği huzursuzluğu bir göz önüne getiriniz! Her ne

kadar yaşınız benden küçük de olsa, bendenizin sizleri bir büyük olarak görmek zorunluluğum vardır ve ona göre davranmak zorundayım. 25 yıllık görev hayatımda kim olursa olsun, başımda bulunan idâreciye karşı gösterilmesi gerekli saygı ve davranışları seve seve yapma melekesi kazanmayı, devletimizin işlerinin aksamadan yürütülmesi uğruna, bir ideal ve devlet terbiyesi olarak düşünüyor ve ona göre davranmaya gayret gösteriyorum. Eğer öyle olmasaydı, iki sene bir dilsiz gibi dolaşamazdım! Haklı olduğunu zannedip de hakkını alamayan bir insanın hangi ruh hâli içinde bulunacağını ve neler yapacağını hatırlatmaya gerek görmüyorum.”

“İki sene geçtiği hâlde hiçbir gelişme göremiyorum. Ben, haksızlığa uğramış ve bana karşı üvey evlât muamelesi yapıldığı inancı içindeyim. Sözümde doğruysam, ben buna lâyük değilim. O zaman bu Milletim Ve Vatanım adına utanç vericidir! Sözümde yanılıyorsam, ‘Ateş olmayan yerde duman tütmez.’ atasözü gereğince bu çifte standart neyin nesi? Çünkü duyuyorum, **işitiyorum**, kıyaslıyorum, değerlendiriyorum, fakat dedikodu yapıyor, **susuyorum**. Kendimi teselli edebilmek için, yapmacık da olsa, büyüklerimizin, bizim bilemediğimiz sebepler yüzünden, böyle davranmak zorunda kaldıklarını düşünüyorum ama bu yeterli olmuyor. Çünkü haksızlığa uğramanın çok zor olduğunu ancak yaşayanlar bilir. Bu zorluk, getirdiği bir takım mağduriyetler yanında ayrıca, ‘Haksızlık karşısında eğilmeyiniz, çünkü hakkınızla berâber şerefınızı de kaybedersiniz.’ sözü gereğince bir hiçe sayılmadan ileri geliyor. Duyduklarıma, işittiklerime, kıyaslamalarıma ve değerlendirmelerime bakılırsa, görülüyor ki, bana açıkça haksızlık yapılmaktadır. Bu yüzden şerefimi en az herkes kadar korumak zorundayım. Zannederim, baba yerinde gördüğümüz siz **rektörümüze**, bu samîmi düşüncelerimi aktarmanın da hakkım olduğuna inanıyorum.”

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

“Ayrıca internet’le gönderdiğim öz geçmişimde de görüldüğü gibi, bendeniz 1985 yılında, sırf **Elektrik Bölümü**’nün, Dokuz Eylül Üniversitesi’ne bağlı **Denizli** Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi’nde kurulacağı vaadiyle, Denizli’ye tâyin olduğum zaman, burada iki **Prof.** ve bir **Doç.** bulunuyordu. Demek oluyor ki, Pamukkale Üniversitesi’nin kökeninde ilk **Yrd. Doç** benim... Üniversitemizin bugünkü hâle gelmesinde, **MYO, İktisadî ve İdârî Bilimler Fakültesi**’ndeki yönetimlerde idârî görevlerimin yanı sıra Üniver-sitede çeşitli anabilim dallarına alınan araştırma görevliliği sınavlarında çeşitli hizmetlerim olmuştur. Bölümü kurulana kadar, **MYO, Sağlık MYO, İktisadî ve İdârî Bilimler Fakültesi, İnşaat Bölümü, Makine Bölümü** gibi Üniversitenin % 95’inde Bilgisayar Programlama Dersleri’ni ben yürüttüm. Sizler o zaman nerelerdeydiniz, bilemiyorum ama bir düşününüz!”

“En azından bizim geleneklerimizde saygın bir kadirşinaslık kavramı vardır. Bu bir erdem işidir. Fakat bırakınız bunları, ben sizden lütuf istemiyorum. Duyduklarıma, işittiklerime, kıyaslamalarıma ve değerlendirmelerime göre hak ettiğim **hakkımı** istiyorum. Hak kutsal bir kavramdır; öneminden dolayı kutsal olmuştur. Herkesin rektörü olarak, tarafsız bir idâreci olarak, tarafsız davranarak benim hakkı-mı vermek, vermeye çalışmak da sizin bir görev ve sorumluluğunuz olduğuna, ‘ben rektörüm, böyle olmasını istiyorum!’ mantığı ile hareket etmeyeceğinize inanıyorum.”

“Bendeniz gecemi gündüzüme katarak, ev ve okul demeden, performansıma etki etmesin diye mümkün olduğu kadar bu haksızlıkları aklıma getirmemeye gayret ederek, beş dakikamı boş geçirmeden çalışıyorum. Okuldan eve giderken arta kalan işlerimi yanımda götürüyor, zarûrî ihtiyaçlar dışında evde de çalışıyorum. Bir örnek vermek gerekirse, son 2 sene içinde 10 civârında makâle çalışması yaptığımı, bunların bir tânesi yurt dışında olmak üzere, 7 tânesinin yayınlan-

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

dığını, bir tânesinin yayınlanacağını, bir tânesi yurt dışında olmak üzere iki tânesinin incelenme safhâsında olduğunu, bu 10 tânenin dışında iki tâne daha hazırlanmakta ve sonuçlanmak üzere olduğunu söyleyebilirim.

“Bunların dışında, 1998-1999 öğretim yılı güz döneminde yürüttüğüm gece öğretiminde 9, gündüz öğretiminde 9, bahar döneminde yürüttüğüm gece öğretiminde 5, gündüz öğretiminde 5; 1999-2000 öğretim yılı güz döneminde yürüttüğüm gece öğretiminde 9 gündüz öğretiminde 9, bahar döneminde yürüttüğüm gece öğretiminde 5, gündüz öğretiminde 5; 2000-2001 öğretim yılı güz döneminde yürüttüğüm gece öğretiminde 5, gündüz öğretiminde 4, bahar döneminde yürüttüğüm gece öğretiminde 4, gündüz öğretiminde 3 âdet derslerin yanı sıra da yüksek lisansta danışmanlık görevlerimin olduğunu, onlarca jüri üyeliği ve birkaç tâne dergi hakemliği yaptığımı, danışman olarak 3 tâne yüksek lisans öğrencisi mezun ettiğimi ve hâlen 2 tâne yüksek lisan öğrenci danışmanlığı yaptığımı söyleyebilirim. Yayınlanan 7 yayının 3 tânesi **Elektronik Anabilim Dalı**’nda, 4 tânesi **Elektromanyetik Alanlar ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı**’ndadır. Türkiye’imizin öğretim ve eğitim şartları ve benim hizmet anlayışım, iki tâne anabilim dalını şahsımda canlı tutma ve bunların dışında **Bilgisayar** ve **Elektrik** konularında da yayın yapma zorunluluğunu getirmiştir. Çok çalışmak zorunda oluşum bu yüzdendir. Bu mecbûriyeti kimse anlamak istemiyor.”

“Anlayamıyorum, öğrenci hoca beklerken, öğretim üyesi eksikliği varken, boş boşuna otursam daha mı iyi olurdu? Dr. Öğretim görevlisi iken, ... Mühendislik Fakültesi’nde anabilim dalımın dışındaki derslere sokan İ.T.Ü’deki bâzı Prof.ların, daha sonra doçentlik jürilerimde bu fazla anabilim dallarındaki gayretlerimi aleyhimde kullandıkları fakat bu tür çalışmaya beni kendilerinin zorladıklarını kendilerine hatırlatmamın fayda etmediği bu ve buna benzer bâzılarının,

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

bu fazla çalışmaları bir suç gibi göstererek, benim önümü tıkamaya çalışmaları büyük bir haksızlıktır.”

*“YÖK’ün doktora sonrası için çıkardığı yönetmelik de böyle bir çeşitlilik istemiyor **mu**? O hâlde benim gibi, doktorası **Elektromanyetik Alanlar ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı**’nda ve doçentliği **Elektronik Eğitimi Anabilim Dalı**’nda olan ve bu anabilim dallarında sırasıyla **21** ve **15** âdet çalışması olan, **1995** yılından bu yana **10** yüksek lisans öğrencisine danışmanlık yaparak onlara yüksek lisans yaptıran ve muhtelif gazete ve dergilerde çeşitli alanlarda, çoğu teknik ve bilimsel alanlarda olmak üzere, **20** civârında yazı ve makâleleri olan ve çeşitli idârî görevlerde bulunan bir insanın bu çalışmalarının gölgelenmeye çalışılmasında objektiflik vardır denebilir **mi**?”*

*“Fazla çalışmanın ürünü olan böyle bir tenkide uğruyorsam bunlar, ‘Herkes meyveli ağacı taşlar.’ atasözü gereği, gayretlerimin bir yansıması değil **midir**? Eğer benim bu farklı anabilim dallarındaki çalışmalarım olmasaydı, bu günkü **Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölümü** mevcut olabilir **miydi**? Bölümün ilk kuruluş yıllarında haftalık **50-60** saatlere varan ders yükleriyle kurulu saat gibi nasıl dersten derse koştuğumu ancak ben bilirim! Gâye hizmet ise, bu yaptıklarım hizmet değil **mi**? Ben hizmet yapmıyor **muyum**? Şimdi dahî hangi dersin hocası yoksa hazır kuvvet gibi yeti-şen ben oluyorum! Böyle olduğu hâlde, âdeta cezâlandırıl-mamın sebebini anlayamıyorum! Daha ne isteniyor ki? Herkesin bir Einstein olmasını bekleyemezsiniz her hâlde! Asıl olan hizmet değil **mi**? İnsan nasıl oluyor da bindiği dalı ke-secek duruma getirilebiliyor?”*

“Atamaya ilişkin maddelerin atamada katı kurallar getirmedeği açıktır. Atamada raporların etkisi olmakla beraber, asıl atayıcı kişinin kanaatinin etkili olduğuna, raporlardan başka hak ve adâlet ölçülerinin, hizmet faktörünün de

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

göz önünde bulundurabilmesi için atayıcının namzet kişiyi iyi tanuması gerektiğine inanıyorum. Bu sağlandığı takdirde atayan kişi bir nâzim rolü oynar. Bu yüzden, bu yazımın asıl sebebi, beni daha iyi tanımanızı sağlamaktır.”

“Puanı 150 olan öğretim üyesinin Prof. olabileceğine senatoca karar verildiği, benim puanım 900-1000 arasında olduğu hâlde, bu mağduriyete uğratılmam adâletle ne derece uygundur? Bu tür davranışlarla, Atatürk’ün, ‘Adâlet mülkün temelidir.’ ünlü vecizesine göre, memleketin temellerinin dinamitlenmediğini iddia edebilir misiniz? Adâlet de kutsal bir kavramdır. Adâletin zıddı zulümdür. Onun için Atatürk, zulmün yapıldığı toplumların sağlıklı olamayacağına işâret etmektedir. Her ne kadar davranışlarımda bilinçli bir şey hissedilmese bile, insan olduğum nedeniyle, bu çifte standartta mâruz kalmamın, şüphesiz performansımı negatif yönde etkilediği bir gerçektir. Demek ki, ‘Vatanıma hizmet edeceğim.’ derken, bâzen memleketin kaynakları farkına varılmadan kötüye kullanılabilir!”

“İnsanın beyni iki türlü düşünce yayınlar: Pozitif (olumlu) ve negatif (olumsuz) düşünceler... İnsan önce hangisine takılırsa (başlarsa) bu ilk düşünce kendi cinsinden olan diğer düşünceleri tetikleyerek reaksiyona sokar. Eylemler, o yönde gelişir ve sonuçlanır. Onun için, işe olumlu düşünce ile başlanırsa gelişmeler faydalı yönde ilerler. Pozitif düşünceli beyinler, her zaman güzel hizmetler ortaya koymuş, negatif düşünce, hiçbir zaman verimli neticeler meydana getirmemiştir.”

“Sonuç olarak, şu emeklerimin hak ve adâlet açısından karşılığının verilmesine niyet edilirse, çeşitli haklı gerekçeler kolayca bulunur. Ama ne yazık ki, ilk görüşmemizde söylediğiniz sözler, muhtemelen başkalarının menfi söylentilerinin sonunda sizde negatif düşüncelerin hâkim oluşunu göstermektedir. Bu negatif düşünceler hüküm sürdüğü müddetçe,

*GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ*

zannediyorum, Einstein buluşu da yapsam, bir fayda sağlamayacak... Ortaya böyle bir durum çıkıyor.”

“Bilimsel araştırmalar negatif düşüncelerin iyi sonuçlar vermediğini vurgulamaktadır (**Büyük Düşünmenin Büyüsü, Dr. David J. Schwartz, sayfa 181, Sistem Yayıncılık, 1977, İstanbul**). En verimli çağımızda memleketime hizmet etme şevkimin kırılması, sizin için bir hizmet sayılamaz.”

“Atatürkçülüğü ben bir bütün olarak görüyorum. Ama günümüzde çoğu kimseler, Atatürk'ün görüşlerini sâdece şahsi çıkarları ve nüfuzları için kullanmaktadırlar. Bu yüzdendir ki, 54 000 dönümlük Atatürk Orman Çiftliği'nin yağmalanarak 32 000 dönüme düştüğünü devletin bakanı açıklamıştır. Şunun bilinmesi lâzımdır ki, Atatürkçülük, dindarlık, dinsizlik, lâiklik, demokrasi ve insan hakları gibi kavramlar ve konular kimsenin inhisarında değildir. Bu sıfatlarla ne kadar sıfatlandığını herkesin yaptıklarıyla göstermesi gerekir. Bugün kraldan daha kralcı geçinen fakat bir zamanlar Atatürk'ün resmini dahi Türk Lirası'nın üzerinden silen zihniyetin Atatürkçülüğüne ben nasıl inanabilirim? Adı geçen bu zümre, her türlü aktivitelerinde Atatürk'ü bir din düşmanı gibi lanse ederek onun şahsına kötülük etmektedirler.”

“1960'lı yıllarda Samsun Ondokuzmayıs Lisesi öğrencisi iken, hocalarımın Askerlik Dersi'mize yeni gelen Garnizon Komutanı Binbaşı **Şaban Gökğür**'e Atatürk'e lâyük evlât diye tanıtıldığım günlerdeki zihniyet ile bugünkü zihniyeti aslâ bağdaştıramıyorum. Bugünkü zihniyet, bırakınız uzun bir incelemeyi, sırf **Büyük Nutuk**'ta (M. KEMAL ATA-TÜRK NUTUK III, Devlet Kitapları, 15. Basılış, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 1982) 1239. sayfadaki 264 nolu belgeyi okusalar, onun Müslümanlık hakkında ne derece bilgili ve kültürlü olduğunu, bunun sonucu olarak da İslâm Dini'ne karşı ne derece saygılı bulunduğunu anlarlar.”

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

“Benimle uğraşanlar, hakkımda olumsuz söylentiler çıkaranlar, gerçekte 1934 yılında Atatürk’ün kapattığı kökü yurt dışında bulunan uluslararası klüplere (tarikatlere) mensup olan ve bu gün Atatürk’ü bir silah olarak kullanmaya kalkan zihniyet sâhipleridirler. Bunlar, **Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü**’nün açılışını dahî, hazırlıksızlık it-hamlarıyla, bir suçmuş gibi göstererek, Dekanımız **Prof. Dr. Yusuf Gökalp**’i ve beni birer suç işlemiş gibi empoze etmektedirler. Asıl Atatürkçü olmayanlar bunlardır ama bugün memleketin dâhilinde önemli yerlerde bulunanlar ne yazık ki bunların etkisi altında kalmaktadırlar.”

“Ancak şu kadarını söyleyeyim ki, benimle bu konuda boy ölçüşmeye kalkan kim varsa yolda yaya kalır. Çünkü ben, Millet ve Memleketimin değerlerini şahsî çıkarları için istismar eden istismarcılardan değilim. Bu nedenledir ki, Atatürk’ü istismar etmemek için çok önemli yerlerde dahî onun adını ölçülü ve îtina ile ifâde etmişimdir. Tereddüdü olan varsa, benim geçmişim, başarılı lise hayatım devletin arşivleri arasındadır, inceleyebilirler.”

“Benim dindarlığımı dillerinden eksik etmeden sağda solda asılsız olarak konuşanların bir kısmını ben biliyorum. Bilemediklerim de bunlara benzeyen ideolojik saplantıları olan kimselerdir.”

“Bu ve bunlara benzeyenlerin en çok sevdikleri, hizmetten ziyâde, böyle dedikodu ve sansasyon yaparak gündemde kalmaktır. Dedikodu ve sansasyonla uğraşanların en büyük özellikleri, bilim ve hizmetle yakın alâkalarının olmamasıdır. Çünkü bilim ve hizmetle uğraşanların bu gibi kalitesiz davranışlara harcayacakları vakitleri yoktur. Bildiğim kadarıyla, bu tipler sâdece beni değil, çalışanı, verimli işler yapanları ve hattâ sizleri de sevmemektedirler.”

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

“Sonuç olarak, beni yanlış tanıdığınızdan eminim!”

“Sayın Rektörüm

“Sayın şahsınızdan randevu almış olsaydım, size ödül almış bir kitabımı hediye etmeyi düşünüyorum ve birinci madde olarak bölümün ihtiyaçlarını sıraladıktan sonra, kadro durumumu en sonunda ele almak istiyordum. Fakat açılış töreninde yukarıda arz ettiğim sebepler yüzünden haksızlığa mâruz kalma duygusu ağır bastığı için, midemde dayanılmaz bir ağrı başladı, kokteyle kalamadan ayrılmak zorunda kaldım. Aslında kokteyle kalarak, uzun zamandır tanışmak için vakit bulamadığım ve törene katıldığını gördüğüm gazeteci ve yazar... beyle de tanışmayı düşünüyordum. Kısmet olmadı.

“Sayın Rektörüm

“Müsaade ederseniz, bölüm olarak bâzı isteklerim olacaktır:

*“Bölümde çalıştığım **bilgisayar**, sizlerin yardımınızın sonucudur. Teşekkür borçluyum. Fakat hızı o kadar düşük ki, vaktimin % **60**'şu bilgisayar başında beklemekle geçiyor. Bilirsiniz, düz yazıda fark **etmiyor** ama bizim çalışmalarımızda şekil ve formüller çok olduğundan beklemek gerekiyor. Bilgisayarın hızı düşük olduğu için bekleme uzun sürüyor. Bu yüzden ve bâzı kartlarının da eksikliği sebebiyle bitirme çalışması yaptırdığım öğrencilerin çalışmalarını kontrol **etmede** yetersiz olmuştur ve her öğrenci çalışmasını göstermek için Bölüme bilgisayarıyla gelmiştir. Öğrencilerimin hazırladıkları ve bendenize verdikleri andaç **CD**'yi dahî şu ana kadar, bilgisayarın yetersizliği yüzünden, seyredemedim. Onun için uygun görürseniz, bilgisayarımı update etmek için birkaç yüz dolarlık masrafının karşılanmasını arz ediyorum.”*

*GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ*

“Bunun dışında bölümümüzün Elektronik Laboratuvarı'nın sarf malzemeleri tükendiği için, gönderilen yeni malzeme listemizi de bir an için dikkate almanızı istirham ediyorum. Geçen sene yeni açılan laboratuvar dersi için istemiş olduğumuz malzemeleri henüz almaya başladık. Bir senelik gecikmeden dolayı, deney malzemelerini öğrencilere aldirtmak zorunda kaldık. Bu da iyi bir görüntü vermedi. İstemiş olduğumuz bu yeni malzemelerin gecikmesinin de böyle zorlamalara sebebiyet vermeyeceğini ümit ediyorum.”

“Bundan başka ihtiyaçlarımız da var ama burada sâdece acil olanları belirttim.”

“Sayın Rektörüm”

“Birçok kereler, hattâ en son açılış töreninde “Rektör beyle, fikir ve ideal bakımından hiç ayrılığım yok...” şeklinde düşündüğüm hâlde, ‘Bu mağduriyete mâruz kalmamın sebebi nedir?’ sorusunu sormadan edemiyorum. Her hâlde, beni yeter derecede tanıyamadınız. İlk tanışmamız esnâsında, ‘kendiniz hakkında bilgi veriniz.’ dediğiniz zaman bunun önemini o zaman kavrayamadım. Çünkü kendi hakkımda konuşmak bana çok zor geldiği için bu konuyu kısa kestiğimi hatırlıyorum. Bu eksikliği gidermek için, yukarıda sözü biraz uzun tuttum. Çünkü şu sırada önümü göremeyecek duruma geldiğimi hissediyor, daha çok verimli olacağım bir devrede yanlış bir karar vermekten endişe ediyorum.”

“Sayın Rektörüm”

“Yalvardığımı zannetmediğinizden eminim. İnceleyip karar vermek sizin hem hakkınız ve hem de göreviniz. Çalışmalarına göre hak etmiyorsam, bana başkalarında haksızlık aramak değil, daha çok çalışmak düşeceğine inanıyorum.”

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

*“Bu arada, farkında **olmadan** ya da sürçü lisan cinsinden sizi üzen sözlerim olduysa, affınıza sığınarak, özür diliyor, saygılarımı sunuyor ve kararsızlıktan kurtulmak için sizden olumlu ya da olumsuz bir cevap bekliyor, bu uzun düşüncelerimi sabırla okuduğunuz için teşekkürlerimi arz ediyorum.”*

Sonuç

Bu belge, üniversitelerde dindar ilim adamlarının nasıl zulümlere mâruz kaldıkları hakkında, herhâlde az da olsa, bir fikir vermektir.

‘Eiceberg’in görünmeyen yüzünü de, bir düşününüz, başörtüsü zulmünü de buna ekleyerek!

***Bunlar, Millet olarak, millî** kardeşlik ve **şefkat** duygularımızı, *büyük oranda*, kabettiğimizin üzücü **olan** örnekleridir. **21.06.2008** târihinde **TV** kanallarından birinde, **şöyle** bir haber geçiyordu: Bir **köpek, 6** yavrusundan başka, anneleri ölmüş olan, *iki kedi yavrusuna da **annelik** yapıyormuş...**

*Haberi dikkatle izledim. **Gerçekten, 2** kedi yavrusu da, diğer köpek yavrularının arasında, *yere uzanmış köpeğin memelerinden, köpeğin diğer yavruları gibi, köpeğin memelerine asılmış emiyorlar*, köpek bunları kendi yavrularından ayrı tutmuyor, *kendi yavruları gibi*, onlara da **şefkatle** bakıyordu. *İçim yana yana*, elimde **olmadan** mırıldandım:*

*Milletimizi ne hâle düşürdüler! İnsanlarımız, kardeşlerine karşı artık şu köpek kadar da şefkat göstermiyor. **Heyhat!** Artık bundan sonra, eğer aklımız başımıza gelirse, un-*

*GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ*

tulan **insanlığımızı**, *belki şu köpek gibi*, hayvanların davranışlarından öğreneceğiz²

² Temiz, M, *Eski Türkiye'de Meğer Ne Zulümler Görmüşüz*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi
<http://mtemiz.com/bilim/ESKİ%20TÜRKİYE'DE%20MEĞER%20NE%20ZULÜMLER%20GÖRMÜŞÜZ.pdf> YA DA
<http://mtemiz.com/bilim/ESKİ%20TÜRKİYE'DE%20MEĞER%20NE%20ZULÜMLER%20GÖRMÜŞÜZ.docx> YA DA <http://mtemiz.com/bilim/ESKİ%20TÜRKİYE'DE%20MEĞER%20NE%20ZULÜMLER%20GÖRMÜŞÜZ.pdf>, En Son Erişim Târihi: 02.07.2014, <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

GERÇEK BİR MAĞDURİYET ÖYKÜSÜ!
Prof. Dr. Mustafa TEMİZ